

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Cap[itulum] primu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

tro cōfixus: de folle cordis ubi
plen^o thesauro sapiētie putaba
tur/iracūdie ventos & turbine
furor^{is} effundit/ac p hoc a por
tu secure stationis in discrimē
morū et vite repellit/vix tan
dem post multū tps & laboris
ad illū quē deserit virtutis sta
tū rediturus. Oprime nouerat
hoc ap^ls: q̄ cū multa periculo
rū genera seriatim enūerasset/
post oīa subiunxit dicens: Pe
2. Corin. 11. riculis ī falsis frīb. Hec sunt
q̄ gentiles philosphi de labo
rib^{us} & patiētia prudētissimi vi
ri/sub quodā fabularū integu
mento: nō tā mentiēdi libidine
q̄ publice vtilitat^{is} aspectu/ml
tis vite & documento morū fu
tura sapiēti cōfixerunt. Atq̄
vt vnū exprimat de plurib^{us} ex
emplū: sicut ille infusa pice tā
suis q̄ socior^{um} aurib^{us} surdo (vt
ita dicā) remigio illecebr^{os}as
sirenū cantus effugit: ita nos
ad oīa que corrupto auditu
nos in naufragiū morū trabe
re possūt/ aures opilare/ac ve
lut obsurdescere debem^{us} dicen
ps. 37. tes cū psalmista: Ego autē tāq̄
surdus nō audiebā. S; quo
niā hui^{us} viri quē iā sepe dixim^{us}
nauigationē psequētes/ ipi q̄
nescio q̄ spū acti/ lōgus appo
sito velificādo decurrim^{us}/ tps
est iā stilū ad materiā reuocare.
Et q̄ iā duas spēs boni: ppar
atoriū. s. & ispiratoriū ita vt si
eri potuit tractauim^{us}: nūc ad
tertiū. i. meritoriū veniam^{us}.

Liber quartus: de me
ritorio bono. Cap. primū.

Meritoriū bonū volu
mus intelligi bonaz
mētis qlitatē/ quā ei
spūscūs/ bonoz oīm spiratoz
inspirat. Cū em̄ aura spūscī
purgate iā a vitijs anie/ac p b
iustificare placido flatu velut
qdā fauon^{is} cepit aspirare/ cre
at mox in ea ceu vernos flores
bonas q̄sdā ment^{is} qlitates: q̄
bus ipa mēs mouet: p̄mū q̄dē
ad act^{us} iteriores: deinde man^{us}
a. i. opis exterioris effectū: de q̄
bus vtrisq̄ paulo post euidēt^{er}
differet. Hec autē q̄tuor. i. pur
gatio aie p remissioez pecc^{ati}: rei^{us}
iustificatio: & bone volūtat^{is} in
spiratio: & act^{us} infior/ ita sibi cō
tigua atq̄ cōnera sūt: vt poti^{us}
ordine q̄ tēpe possint discerni.
Nā cū spūscūs mobil^{is} sit (sicut Sap. 7.
ait sc̄ptura) nō parit^{er} mētē quā
afflauerit ociosa eē & desidē: s;
eodē fere momento & purgat &
iustificat/ & afficit bona qlitate
& ad suas excitat actiōes: quē
admodū radi^{us} sol^{is} mox vt apra
fuerit fenestra sil^{is} intrat/ & illu
strat/ & calefacit/ & excitat itue
tes. Act^{us} hō extior cū sit corpo
ris/ tardior est: nec nisi inuēta
tps opportunitate: & rez extri
secar^{um} adminiculo valeat exer
ceri. Hec autē bona ment^{is} qlit
tas nō ex eo solo bonū merito
riū appellat^{ur}: q̄ pparat nos et
idoneos fac^{it} ad merendū: b em̄

habent duo pcedentia: verū ex hoc multo magis / qz mouet z excitat: etiā est velut quoddā boni opis instrumentū: qd illa nō habēt. Dicitur hec eadē etiam virtus / siue a virore: qz mentē p us aridā ad pferēdū boni operis fructū viridescere facit: siue a viribz q̄s illi ad operandū ac cōmodat seu a virilitate: qz nihil femineū vel languidū in ea parit resistere: sed suis eā stimulis in quēdā virilis acrimonie sexū exasperat. De virtutibz que sint: z quot: z q̄s eaz effectus: q̄ liter ex alijs alie pueniāt / cū tñ om̄s ex radice charitat̄ oriantur: quoz etiā vitioz vel cōtrarie vl̄ medie sint: z alia q̄ pluri ma que huic loco cōgrue possent inseri / p̄mittenda putauim⁹: ne vel ista meli⁹ tractaturis pulcerrimi opis p̄perem⁹ materiā: vel magnis rebz de q̄bus oīno reticere q̄ parū dicere tuti⁹ est / extenuādo cōtume liā facerem⁹: vel vt nos q̄z ipsi si forte postmodū meli⁹ aliqd vel experiri vel sentire p̄tigerit has ipsas res in materiā sp̄cālis z pp̄ij tractat⁹ valeam⁹ de integro resumere. Illud aut̄ ignozari nō debet: nullā animi q̄litate verē ac p̄p̄e virtutē noīari nisi quā bonoz oīm maī charitas p̄creat z iformat. Fuit q̄dem in multis ethnicoz / vtpu ta diogene / platone / quā pluri bus laudabil' qdā animi stat⁹: p̄t̄ a natura dat⁹ p̄t̄im p̄filoso

phie studio cōpat⁹: nemini nocere / om̄ibz velle p̄desse / p̄uas in se cupiditates extingue re / in alijs accusare: etiā q̄ cūqz hm̄ oī ad p̄positū vite innocētis poterāt p̄tinere. Et hūc qdē mentis habitū tullius tanq̄ infidelis vere virtutis insci⁹ virtutē vocat / ita diffiniens: Virtus est habit⁹ mentis bene cōposite. Et reuera talis habit⁹ mentis charitate informat⁹ virtus est: remota aut̄ q̄ in illis p̄ter fidē eē nō poterat / virtutis noīe iudicat̄ indign⁹. Nā vt ait Aug⁹. Ubi deest agnitio vere z incōmura bilis veritatis: falsa virt⁹ est in optimis moribus. Tñ cōgrue virtutē diffinisse videt̄ Aug⁹. idē ita dicēs: Virtus est bona qualitas mētis / q̄ recte viuūt / q̄ nemo male vitit / quā deus sol⁹ in hoīe opat̄. Nunc ad q̄rtā boni sp̄m libet p̄cedere: quam nos sp̄cialiter eterne vite meritū maluim⁹ appellare. Cur aut̄ hoc paulo post dicendū erit: nūc interim qd illud sit videam⁹.

Capitulū secundū.

Et ergo meritū actus siue affectus virtutis: vt virtus sit pro instru mēto: actus aut̄ op⁹ sit instru mēti. Cū em̄ virt⁹ mouere mētē cepit / necesse est ex illo motu actum surgere: qz virt⁹ in efficax esse non potest. Nam vt ait beatus Gregorius: operatur magna si est: si autem operari renuit virtus non est. **A**co